

ת"פ 19/19356 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19-10-19356 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני
הנאשם

החלטה

מבוא:

.1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), אiomים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין והזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

.2. בכתב האישום, בו פורטו 3 אישומים, תואר שהנאשם והמתלוונת היו נשואים במועדים המתוירים כ-11 שנים ולהם 4 ילדים.

.א. **באישום הראשון** תואר שביום 18.12.3, בשעות הצהרים, בעקבות כך שהמתלוונת הסירה את השתתפותה בקבוצת הווטסאפ המשפחה של הנאשם, ביקש הנאשם מהמתלוונת להעביר לידי את הטלפון הנייד שלה. המתלוונת שטפה אותה עת כלים, אמרה שתיתן לו את המכשיר לאחר מכן, או אז תפס הנאשם את המתלוונת בצווארה ודחף אותה אחרת. המתלוונת צעקה שתתלפון למשטרת והנאשם אמר "תזמין משטרת". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם.

.ב. **באישום השני** תואר שביום 18.12.2, בשעה שאיננה ידועה, שוחח הנאשם עם המתלוונת בטלפון ואמר לה: "תגידי לילדים שם הם יתנהגו לא יפה אני אשבור להם את העצמות". עם שובו לבית הצדדים שבנאשם על אמרה זו. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה אiomים.

.ג. **באישום השלישי** תואר כי בחודשים שעבר ליום 18.12.3, בשל מעסיו על ילדים, הטיח הנאשם ברצפה מחשב נייד ושרר אותו וכן את הטלפונים הניידים של הילדים. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הזקן לרכוש בمزיד.

.3. במעמד הצגת הסדר הטייעון הודיעה המאשימה שכפוף למסקירת חybוי ולכך שלא יפתחו הליכים נוספים כנגד הנאשם, תעותר היא להרשעה ומסר מותנה.

תקיריות השירות המבחן:

- .4. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תקירים. אביה מתוכנם בהתמצית.
- .5. **בתיקיר הראשון**, מיום 27.5.20, תואר הנאשם כבן 42, נשוי למטלוננת כ-13 שנים ואב לארבעה ילדים. תואר שהנאשם עובד עצמאית במפעלי ים המלח, כמנהל מחסן. משפחת המוצא של הנאשם תוארה בתיקיר. הנאשם יתום משני הוריו, אשר נפטרו לפני מעלה מעשור ממלחמות. תואר שהנאשם מתמודד עם מחלת סכרת נعروים אשר בשלת סבל מקשישים בילדותו, וכי נכון למועד כתיבת התקיר הוא סבל מחוسر איזון שיכול ווביל לנזקים בריאותיים.
- .6. מערכת היחסים בין בני הזוג תוארה כתקינה בסה"כ, אך שירות המבחן התרשם שכול ובני הזוג מנסים להציג אידאליזציה מסוימת ליחסיהם משום תלותה של המטלוננת, עקרת בית, בנאשם כמספרנס יחיד. תואר שגם הנאשם נוטה לריצוי המטלוננת ופינוק ילדיו נוכח צורך רגשי בהשתיקות מאז פטירת הוריו. תואר כי בני הזוג מתקשים בהתמודדות בונה עם קונפליקטים וכי ברקע לאירועים המתוארים בכתב האישום עמדו מתח רב והדרדרות במצבו הגופני של הנאשם, אשר השקיע פחות אנרגיה בני הזוג המשפחה עקב מצבו. שני בני הזוג טענו שכיסום חלה רגעה בקשר ביניהם.
- .7. שירות המבחן התרשם שברקע לביצוע העבירה קושי בהתמודדות של הנאשם עם מצביו לחץ ותסכול. שני בני הזוג אישרו שהאירועים חריגים להתנהלותו הרגילה של הנאשם ושללו אלימות קודמת. שירות המבחן התרשם של שני בני הזוג גישה מטשטשת והגנטית כלפי אירוע האישום, ביחוד למטלוננת, וזאת בניסיון להציג פסادة חיובית של יחסיהם בעת ולמען שמירת שלמות התא המשפחתי.
- .8. בגין הסיכון ציין שירות המבחן את התרשומות מכך של הנאשם מערכת ערבים נורמטיבית והתנהלות תקינה בדר"כ, וכן שהליך זה היהו עבורי גורם מציב גבול באופן שימנע סיכוי להישנות האירועים.
- .9. מצד שני צינו בגין הסיכון נטיית המטלוננת לטשטש את חומרת האירועים וקושי של שני בני הזוג בהתמודדות עם קונפליקטים תוך נטייה להדחתת רגשות, דבר אשר הוביל להתפרצויות האירועים שתוארו באישום בשל אכזבת הנאשם מיחסיו הצדדים. לעומת זאת, בצויר עם הדרדרות במצבו הגופני של הנאשם, צינו בגין סיכון. בתום התקיר, ובשים לב למצבו של הנאשם, ביקש שירות המבחן להורות על דחיתת ההליך לשם מציאו ההליך השיקומי.
- .10. **בתיקיר השני** מיום 7.10.20 ציין שבתקופת הדחיה עבר הנאשם אבחון פסיכיאטרי ואובחן כסובל מחרדה. הומלץ על מעקב פסיכיאטרי ותרופתי וכן השתלבות בטיפול נפשי. עוד ציין שהנאשם הוצאה לחיל"ת בשל התפשטות נגיף הקורונה וכי יכול ויהא בכך מקור לנסיגה רגשית. לאור התרשומות שירות המבחן מנזקקות טיפולית ביקש שירות המבחן דחיה נוספת למתן הממלצות.
- .11. **בתיקיר השלישי** מיום 22.3.21 ציין שירות המבחן שהנאשם החל להשתלב בהליך טיפול פסיכותרפי במרכז לביריאות הנפש אליו הופנה מקופה"ח. הוא נעזר בטיפול ודיווח על שיפור במצבו. הנאשם הביע רצון להמשיך להסתייע בטיפול ומסר שמזה כחצי שנה לא חוות התקפי חרדה. גם

המתלוננת דיווחה על רגעה במצבו של הנאשם וSHIPOR ביחסו הצדדים ובאווראה הכללית בבית. באופן כללי בני הזוג שבו ושללו אווראי אלימות קודמים אך צינו שהטיפול סייע לאיזון ביחסים ביניהם ובינם לבין עצמם ולרגעה כללית בבית.

.12. הצדדים מסרו שהם חששים שהרשעת הנאשם תוביל לסיכון קבלתם כחברי משק ביישוב בו הם מתגוררים. עוד הבינו חשש שהטלת עונש מאסר על הנאשם, אף בעבודות שירות, תוביל לפגיעה תעסוקתית ב הנאשם ואף לפיטורי - שעה שה הנאשם הוא מפרנס היחיד של משפחתו.

.13. בשים לב לשיקולים שפורטו לעניין הכשלת קבלת בני הזוג כחברי יישוב, ולאחר הפגעה הצפiosa בעיסוקו של הנאשם וכן במטרה למנוע מתחים נוספים בין בני הזוג, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשותו של הנאשם. עוד המליץ כי תוטל על הנאשם ענישה חינוכית הרתעתית בדמות צו של"צ בהיקף 160 שעות, התחייבת מביצוע עבודות דומות וצו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

.14. בטיעוניה לעונש צינה המשימה את העובדה שכותב האישום כולל בתוכו 3 אישומים, במקרים שונים, בהם פעל הנאשם באילימות כלפי בני משפחתו. נטען שבמעשיו פגע הנאשם בשלות נפשם של המתלוננת והילדים, וכן פגע בשלמות גופה של המתלוננת ושלטונו החוק.

.15. המשימה טענה שמתחם העונשה בגין כל אחד מהמקורים נע בין מאסר מוותנה ועד ל-6 חודשים מאסר שיכול וירוצח בעבודות שירות. נטען שמתスクיר שירות המבחן ניתן להתרשם משינוי לטובה של בגין עקב השתתפותו בטיפול והדברים אושרו ע"י המתלוננת. לאור האמור עותרת המשימה לקבל את העונש שהמליץ בתסקיר, בדמות צו ל-160 שעות של"צ, מאסר מוותנה, התחייבות וצו מבחן.

.16. באשר לסוגיית הרשעה טענה המשימה שנוכח חומרת העבירה לא ניתן לקבל את הממליצה לביטולה. בנוסף, הנאשם לא הוכיח פגעה ממשית וكونקרטיבית בשיקומו ולא הפגנו ראיות לפגעה הנטען.

.17. בمعنى השיבה ההגנה שכפי שתואר בתסקיר, הרקע לאירועים שפורטו באישום נובעים מהדרדרות במצבו הפיזי של הנאשם. באותה תקופה נאמר לנאים שעקב מצבו הוא עתיד לאבד את מאור עיניו והוא החל בטיפולו לייזר כאבים. הדבר העצים את החרדות מהן סובל הנאשם. בהתאם להמלצת שירות המבחן החל הנאשם בטיפול פסיכולוגי והוא מתמיד בו ברציפות, תוך היררכיות מלאה לטיפול. חל שיפור ממשי בחיה המשפה ובזוגיות.

.18. הסגנור טען שהARIOUIS אין בעלי חומרה רבה ושאירעו במהלך חודשים אחדים ואשר בסיסם במצבו הנפשי והפיזי של הנאשם. הנאשם הוכיח סיכוי ממשי לשיקום, וכן הוכיח שייגרם לו נזק ממשי מהרשעתו שכן הנאשם טרם החל בהליך קבלה ליישוב, עקב ההליך המתנהל גנדוז, וזאת מאוחר ואין אפשרו להציג תעודת יושר לוועדת הקבלה, כאמור. הסגנור אمنם לא הצליח לקבל הנקיה רשמית וכתובה מטעם וועדת הקבלה, אך בסעיף 8 להנחיות רשם האגדות השיתופיות צוין שרישום פלילי מהו זה עילה לשירוב לקבל חבר לאגודה שיתופית. באופן זה תיפגע גם המתלוננת מהרשעתו של הנאשם. עוד הפנה

הסגור לפסיקה מתאימה לפיה ניתן לבטל הרשעה במקרים דומים, אחד מהם אף כאשר הנאשם לא נטל אחריות לביצוע המעשים ובמקרה נוסף כאשר הנאשם לא נטל חלק בהליך טיפול ולא הוכח מכך קונקרטי.

.19. בתום הדברים ביקש הנאשם להוסיף כי הוא מתביש במעשים ומוצר עליהם. הנאשם הסביר שבאותם מועדים חוות חרדות קשות אשר השפיעו עליו בכל המשורים ואילו בעת הוא מטופל ובריא.

דין והכרעה:

.20. כאמור, במקרה שלפני הצדדים אינם חלוקים בשאלת העונש, אלא בשאלת הרשעה בלבד.

.21. הכלל במשפט הפלילי קובע כי הנאשם שהוכחה אשמו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדיון ויושא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במסורת בהתאם לכללים שהתו בפסקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן הגיעו בגזר דין לתוכאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה לדין לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נגד מדינת ישראל** (21.8.85)).

.22. בפסק הדין המנחה בעניין זה, ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנפטר שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

.23. בפסקה מאוחרת יותר נקבע שאי הרשותו של הנאשם, שאשמו הוכחה, היא חריג לכלל שכן יש בה מimed של פגעה בעקרון השוויון בפני הדין. לפיכך נקבע שבתי המשפט מצוים לעשות שימוש מושכל וזהיר בסמכות שניתנה להם על פי סעיף 71(ב) לחוק העונשין ולהימנע מהרשעת נפטר רק במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות הצדיקות זאת, וזאת בכדי למנוע פגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים. (ראו בהרחבה: ע"פ 1082/06 **邏飛士哥有限公司 נ' מדינת ישראל** ב-20.6.06); וכן השוו אודות השימוש החריג בסעיף אי הרשעה: רע"פ 1666/05 **יאיר סטבסקי נ' מדינת ישראל** (24.03.05); ע"פ 03/1042 **מצופלס שותפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל**, נח(1) 721 (2003)).

.24. בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), 685, (17.8.00) נקבע כי: "משמעות בית המשפט לשקל אימתי ייחיל את הכלל המדובר בחובת הרשעה ומתי ייחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעיד את האינטראס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיבידואלית של הנאשם... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות יוצאות דופן ביותר תצדקה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשות העברין, זאת, לרוב, כאשר עלול להויזר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשותה דין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעברין מההרשותה".

.25. בספרו **על סדר הדין בפלילים** (חלק שני, תשס"ג, 1105) ציין המלומד קדמי כי "בנסיבות נדירות

בior, כאשר יש בעצם הרשעה ממשום תגובה חריפה באורך קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לעונשה אלא להעמידה ב מבחן. נסיבות נדירות אלה נוצרות בדרך כלל על רקע נסיבות אישיות - כגון: גיל, מצב בריאות, מוצא משפחתי - כאשר הרשעה כמוותה 'כמכת מוות' לנאים".

.26. עוד נקבע בפסקה שאחד השיקולים המהותיים שייטו את הCAF לטובת אי הרשעה הינו כאשר בית המשפט משתכנע שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה לגבייהם (ראו: ת"פ 40200/99 מדינת ישראל נ' שלמה איזנברג (10.02.04)).

.27. הצדדים כאמור חולקים בשאלת הרשעה, כאשר כל צד עוטר לאמץ את עמדתו. מחד, טענת ההגנה, לפיה המדבר בנאשם שהודה במעשה, נעדר עבר פלילי, שזו הסתמכות הראשונה והיחידה בפליליים ומצד שני עמדת המאשימה לפיה נוכח חומרת המעשים אין להורות על ביטול הרשעה.

.28. בפסקת בית משפט השלום ניתן למצוא מקרים רבים בהם בוטלה הרשות נאשם בגין עבירות אלימות במשפחה.

ראו לדוגמה: ת"פ 14-10-12-6326 מדינת ישראל נ' מאור נאומן (נבו 21.02.2016); ת"פ 15-09-2017 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 19.04.2017) ועוד.

.29. עם זאת במקרים רבים נוספים נקבע שנוכח חומרתן של עבירות אלימות במשפחה, לאור הסיכון הרב הנובע מהן, באופן כללי אין מקום לבטל הרשות בסוג עבירות זה.

כך לדוגמה: ת"פ 15-05-30739 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 10.11.2016); ת"פ 13-03-6990 מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נ' פלוני (נבו 02.10.2014); וכן- ת"פ 15-09-30031 מדינת ישראל נ' ויטלי גryn (נבו 01.06.2017) בו נקבע כי: "סבירותני כי בשים לב למשעים האמורים, נדרש כי יוטל על הנאשם אותו כתם פלילי, וטוב שידע כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי הנוהגים באלימות כלפי בנות זוגם, לא כל שכן באלימות כה חמורה".

.30. בת"פ 13-06-14367 מדינת ישראל נ' פלוני (20.04.15) הינה בית המשפט לכך שבפסקת בית המשפט העליון צוין שבמקרים של אלימות במשפחה, הכוללים בתוכם רכיב של פגיעה פיזית ממשית במתלוננת, הרי שיש להימנע מביטול הרשות על אף נזק שייגרם לנאשם. באותו מקרה הורה בית המשפט על ביטול הרשות, זאת ממשום שהתקיפה שנדונה כללה את השלתת הטלפון הנייד של המתלוננת ללא תקיפה ממשית שלה.

וthen הכלל אל הפרט:

.31. ראשית אצין כי על דרך הכלל איני סבור שיש מקום להורות על ביטול הרשות בעבירות אלימות במשפחה, וזאת כמעט תמיד במקרים וחיצאי דופן. עבירות האלימות במשפחה הן מסווג העבירות שחומרתן כה רבה ורעה, ותוצאתן, במקרים רבים כה קשה, עד שאין כמעט מקום להתחשב בכך שיגרם לנאים, על פני הנזק שנגרם לנפגעי העבירה, וכן מתוך שיקולים הנוגעים בהרעתה הרבבים.

.32 יחד עם זאת, מצאתי שהמקרה שלפני נכנס בוגדר הח:rightים המצדיקים סטייה מקביעה זו, וזאת מטעמים אלו:

א. הוכח לסבירות דעתך שהאירועים נשואין האישום נבעו ממצבו הרפואי והנפשי של הנאשם ודברים אלו התרברו בדיעבד, לאחר מעשה. אין חולק שבמי הזוג היו נשואים זל"ז 11 שנים טרם האירועים שתוארו בכתב האישום. המתלוונת טענה, ושירות המבחן התרשם בדבריה, שהנายน לאוינו שהנายน סובל מסכנת נערומים וכי לא היה מאוזן בתקופת האירועים. האירועים נשואין האישום אירעו במהלך תקופה קצרה יחסית, בחודשים, ובדיעבד התבגר שבחותה תקופה סבל הנאשם מהתקפי חרדה בלתי מאובচנים, שיכול ונבעו גם מחוסר האיזון בו היה שי. כל האמור הוביל אותו למסקנה שיש קשר הדוק בין מצבו הפיזי-פסיכיאטרי של הנאשם במועד האירוע לבין אירוע התקיפה, ובדיעבד התבגר שהטיפול בנายน אכן היטיב את מצבו ומנع הישנות אירועים דומים בהמשך.

ב. חרף ח:rightות ביטול הרשות בעבירות אלימות במשפחה, הרי שחלק ממשמעות ואינהרנטית שיישקל בסוגיה זו הוא השיקול של חומרת העבירה. במקרה שלפני, ומבליל להמעיט בחומרתה, המדובר בתקיפה הנוכה יחסית בעבורות התקיפה, כאשר התבטה המעשה באחיזת המתלוונת בצווארה ודחיפתה, אך מיד כשאמרה לו שתתקשר למשטרה, חדל הנאשם את האירוע, כך שלמעשה המדובר בפעולה דחיפה בלבד. אף בעיטה המזוהה לנายน במסגרת אישום 3, קיימם ממד של חומרה באופן בו נעשה.

ג. בנוסף אני סבור שההליך המשפטי הינו עברו הנאשם תוך טיפול ושינוי בחיו, וכן הנאשם והמתלוונת העידו על שינוי ממש שחל בחיהם בעקבות הטיפול בו משתף הנאשם. בנוסף, המלצת שרות המבחן הינה להמשך הטיפול במסגרת בו הוא נתון, כאשר הכו עתיד יש אופי פיקוח. עד להשלמתו. במצב דברים זה השיג ההליך המשפטי לטעמי את הרצוי, הנאשם עבר הליך טיפול-פסיכומי וסיכון להשלימו בהצלחה הינו גבוה, ומצדיק את אימוץ המליצה, באופן שיזקן בין היתר את בטחונו העצמי ורצונו של הנאשם בהמשך השינוי שהוא עורך בחיו.

ד. מעבר לדבר, חרף העובדה שהנושא לא הוכח בריאות ממשיות, יש להניח שיש ממש בטענת הנאשם לפיה הרשותו בדיון תחול בסיכון בני הזוג להתקבל כחברים ביישוב בו הם מתגוררים, זאת מעבר לטעמי הנוספים עליהם עומדת שרות המבחן בתסקירו, והטונה הינה מסתברת והגיגונית עבini שכן לרוב נדרשת הצגת עדות ישר בוועדות קבלה מעין אלו.

.33 בשים לב לכל השיקולים האמורים -מצאתי לאמץ את עמדת שירות המבחן ולהורות על ביטול הרשותו של הנאשם, אך בהיקף שעוט של"צ רחוב יותר.

.34 לאחר והצדדים אינם חולקים בשאלת העונש הרי שאינו מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הרשותו בדיון של הנאשם מבוטלת, תוך קביעה שהנายน ביצע את העבירות בהן הודה.

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 200 שעות בהתאם תוכנית אותה יגיש שירות

המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 יום.

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. התchiebotot ע"ס 3500آن שלא יעבור את העבירות בהן נקבעה אשמתו במשך שנה מהיים.

.35. **המציאות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.**

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 Mai 2021, בהעדר הצדדים.